

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Ghervas Maria
Mardari Dumitru

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

DAMASCHIN Victor XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.03.2017 – 30.07.2018;

Instanța de apel: 05.09.2018 – 24.10.2018;

Instanța de recurs: 17.01.2018 – 19.02.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central din 30 iulie 2018 s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Damaschin V., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspunderea penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Damaschin V., la 25 octombrie 2012, în jurul orei 11.00, activând în calitate de manager regional vânzări și logistică a unităților de producere Drochia și Alexandreni, a Departamentului Vânzări și Marketing Î.M. „Sudzucker-Moldova” SA, care conform fișei de post „JJH - 5.0.9-3”, fiind numit persoană responsabilă de calea ferată și transportul feroviar, adică persoana cu funcție de răspundere și conform atribuțiilor de funcție urma să elaboreze și să organizeze măsurile de reparație, menținere și asigurare a exploataării corecte a căilor ferate și a transportului unităților de producere Drochia și Alexandreni, încălcând prevederile art. 10 alin. (2) și art. 13 lit. a) din Legea securității și sănătății în muncă din 10 iulie 2008, conform căroră nu a fost organizată evaluarea factorilor de risc profesional la locul de muncă în domeniul

securității și sănătății în muncă, nu s-au aplicat măsuri preventive de evitare a riscurilor, fiind obligat să vegheze la adoptarea măsurilor stabilite de lege ținând seama de schimbarea împrejurărilor, cu scopul de a ameliora situația existentă, precum și contrar pct. 4 alin. (13) din Regulamentul privind îndeplinirea Legii securității și sănătății în muncă nu au fost stabilite zonele care necesită semnalizare de securitate și sănătate în muncă, contrar prevederilor secțiunii 4-a „Semnalizarea trecerilor la nivel cu calea ferată” a Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 379 din 13.05.2009, a admis producerea unui accident de muncă cu Cuceinic Vl., care fiind angajat în calitate de mecanizator în cadrul ÎM „Sudzucker-Moldova” SA și deplasându-se cu tractorul de model T-156 pe drumul din direcția canalului central spre trecerea improvizată la nivel cu calea ferată nr.7 situată pe teritoriul întreprinderii, a fost lovit lateral de locomotiva întreprinderii, ca rezultat tractorul a fost inversat și târât pe calea ferată aproximativ 4-5 m, iar mecanizatorul Cuceinic Vl., conform actului de examinare medico-legală nr.176D din 15.11.2012, în rezultatul impactului a primit leziuni, care se califică ca vătămări corporale medii, ce au provocat dereglarea sănătății pe un timp îndelungat.

Procurorul conducându-se de baza factologică expusă, a încadrat acțiunile inculpatului, *în drept*, în temeiul art. 183 alin. (1) Cod penal - încălcarea regulilor de protecție a muncii, *adică încălcarea de către o persoană cu funcție de răspundere a tehnicii securității, dacă această încălcare a provocat accidente cu oameni.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de încetare, în termenul și modul prevăzut de art. 401 - 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror și inculpat.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea neîncasării de către prima instanță a cheltuielilor judiciare în sumă de 1277 de lei din contul inculpatului, cu pronunțarea unei soluții de admitere integrală a acestei cerințe și, concomitent, cu admiterea acțiunii civile înaintate de ÎM „Sudzucker-Moldova” SA privind recuperarea prejudiciului material în sumă de 280473,68 de lei.

Apelantul a indicat că, prin neîncasarea cheltuielilor de judecată de către prima instanță la inculpat, aceasta a ignorat prevederile art. 143, 227-229 Cod de procedură penală pertinente în acest sens. La fel, acesta a indicat că prin neîncasarea sumei de 280473,68 de lei de la inculpat în beneficiul ÎM „Sudzucker-Moldova” SA, instanța a ignorat prevederile art. 225 CPP. La materialele cauzei penale este anexată ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a întreprinderii nominalizate în persoana reprezentantului prin procură, Arseni O., care a solicitat recuperarea prejudiciului material în sumă de 280473,68 de lei, acuzatorul de stat a solicitat în cadrul dezbaterilor judiciare admiterea integrală a acestei acțiuni, iar instanța nu s-a expus asupra cerinței date.

3.2. Inculpatul a solicitat repunerea în termen a apelului, indicând că a recepționat sentința motivată abia la 18.09.2018, după care a menționat că prima instanță a desconsiderat demersul său adresat procurorului, înregistrat la 20.03.2017 (f.d.115-118, vol. II), în care inculpatul a indicat încălcările de procedură penală comise atât de ofițerul de urmărire penală, cât și de procuror la etapa urmăririi penale.

De asemenea, apelantul a indicat că instanța a ignorat cererea înregistrată cu nr. 3742 din 05.05.2017 la Judecătoria Drochia, privind excluderea probelor lovite de nulitate, din

motivul încălcărilor de procedură admise de reprezentanții organului de urmărire penală IP Drochia. Totodată, criticând faptul rechemării judecătorului din concediu anual și procesul-verbal al ședinței de judecată preliminară, indicând în acest sens că la ședința dată nu ar fi fost prezenți procurorul și interpretul.

Cele relatate, în opinia apelantului, denotă că materialele acestei cauze penale au fost examinate superficial, subiectiv, formal și unilateral, fără a fi verificate sub toate aspectele cererile, demersurile, probele invocate și prezentate de el pe parcurs, fapt prin care au fost încălcate prevederile CEDO, solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare și de încetare a urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2018, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a consemnat că soluția adoptată de prima instanță se bazează pe probe cercetate, care au fost suplimentar verificate în instanța de apel, iar în urma verificării probatoriului concludă că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, prin prisma acestora instanța de judecată a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Astfel, instanța de fond corect a statuat privitor la vinovăția lui Damaschin V., axându-se pe declarațiile părții vătămate, a martorilor și a celorlalte probe din dosar.

Colegiul a considerat că în vederea confirmării vinovăției inculpatului este relevant contractul individual de muncă nr. 43 din 1 mai 2010 încheiat între ÎM „Sudzucker Moldova” SA și Cuceinic VI. prin care ultimul a fost angajat în calitate de tractorist în cadrul secțiunii mecanizare utilajului unității de producere Drochia. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.48 D din 29.03.2013, pe corpul lui Cuceinic VI. s-au constatat vătămări corporale sub formă de: fractură incompletă de epifiză proximală peroneu a gambei stângi, plăgi contuze la gamba dreaptă, care se califică către vătămări corporale medii, care au provocat dereglarea sănătății pe un timp îndelungat. Pertinent cazului este și raportul de expertiză judiciară nr. 1167 din 03.11.2016, conform căruia s-a concluzionat, că persoana responsabilă de calea ferată la ÎM „Sudzucker-Moldova” SA nu a organizat instalarea indicatorilor de informare și avertizare la nivel de trecere a căii ferate nr. 7 și defrișarea sectorului în apropierea trecerii, întru asigurarea câmpului vizual corespunzător. Între nerespectarea prevederilor indicate și producerea accidentului de muncă există legătură cauzală.

Astfel, instanța de apel a considerat că judecând cauza penală instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a respectat normele procesuale, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Damaschin V. în comiterea infracțiunii incriminate, constatând și reținând în acțiunile acestuia semnele componente de infracțiune prevăzută de art. 183 alin. (1) Cod penal - încălcarea regulilor de protecție a muncii, adică încălcarea de către o persoană cu funcție de răspundere a tehnicii securității, dacă această încălcare a provocat accidente cu oameni.

Însă, similar instanței de fond, instanța a constatat temeiurile de încetare a procesului penal, așa cum, la caz sunt întrunite condițiile pentru aplicarea art. 53 lit. g) Cod penal, potrivit căruia, *persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.*

Referitor la alegațiile inculpatului precum că nu se consideră vinovat și urmează a fi achitat, instanța a menționat că acestea sunt declarative, neavând un careva suport, or, prin probatoriul cercetat s-a constatat în afara oricărui dubiu, vinovăția acestuia. Nu pot fi reținute ca relevante nici invocările inculpatului privitor la irelevanța fișei de post din 01.03.2010 pe motiv că nu ar fi fost semnată de persoana responsabilă de elaborarea ei, precum și faptul, că până la accident activa după o fișă de post, iar ulterior ar fi fost perfectată o altă fișă, or, potrivit fișei de post a managerului vânzări regionale și logistică ultima este semnată de persoana care a elaborat-o, de persoana care urmează să verifice îndeplinirea acesteia, fiind și confirmată prin semnătura reprezentantului administrației.

Fișa în cauză este datată cu 01.03.2010, a fost semnată de inculpatul Damaschin V., fapt confirmat de acesta în ședința instanței de fond. De asemenea în acest sens este de menționat și faptul, că conform atribuțiilor, responsabil pe activitatea de reparație, întreținere și asigurarea exploatării liniilor căilor ferate și transportului de la punctele de producție Drochia și Alexăndreni este Damaschin V. (f.d.8-11, vol. II).

De asemenea, nu au relevanță invocările inculpatului precum că o ordonanță de prelungire a termenului de urmărire penală este datată cu 29.02.2015, pe când luna februarie la acel moment avea doar 28 zile, or, la caz se constată o simplă eroare materială, care în nici un mod nu afectează probatoriul administrat la caz.

În apel, inculpatul a criticat și raportul de expertiză a tehnicii securității muncii, limitându-se doar la interpretări declarative lipsite de careva suport, nesolicitând totodată numirea unei expertize în acest sens, fapt ce determină Colegiul de a cataloga ca irelevantă această solicitare.

Cu privire la solicitarea procurorului ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată suportate în rezultatul efectuării expertizelor judiciare în sumă totală de 1277 de lei, instanța a consemnat că argumentele sunt neîntemeiate, deoarece art. 143 alin. (1) pct. 6) CPP prevede că *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.* La caz s-au suportat cheltuieli judiciare în sumă de 1277 de lei pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legală în vederea stabilirii vătămărilor corporale la partea vătămată, fiind ordonată de către organul de urmărire penală din oficiu, acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În același context, instanța a considerat relevante prevederile art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14.04.2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, potrivit căroră, *în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către*

ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin.(2) Cod de procedură penală.

Drept urmare a celor invocate, în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către procuror din oficiu, plățile necesare pentru efectuarea acesteia vor fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat.

Cât privește dezacordul acuzării cu neîncasarea sumei de 280473,68 de lei de la inculpat în beneficiul ÎM „Sudzucker-Moldova” SA, indicând în acest sens, că la materialele cauzei penale este anexată ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a întreprinderii date, în persoana reprezentantului prin procură Arseni O., care a solicitat recuperarea prejudiciului material în sumă de 280473,68 de lei, iar acuzatorul de stat a solicitat în cadrul dezbaterilor judiciare admiterea în totalmente a acțiunii date, instanța a menționat că, potrivit art. 221 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. În cererea de înaintare a acțiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acțiunea civilă, cine și către cine înaintează acțiunea, valoarea acțiunii și cerința de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă poate depune o cerere de concretizare a acțiunii civile, la caz nefiind înaintată o cerere scrisă în acest sens, fapt ce nu dă temei acuzării de a concluziona că instanța de fond a ignorat prevederile art. 225 Cod de procedură penală.*

Mai mult ca atât, ÎM „Sudzucker-Moldova” SA a fost recunoscută ca parte civilă fiind reprezentată de Arseni O., care nu a înaintat o acțiune civilă în acest sens și nici nu a contestat sentința în această latură, pe când procurorul potrivit alin. (4) al aceluiași articol înaintează sau susține acțiunea civilă înaintată în cazul în care persoana fizică sau juridică cu drept de înaintare a acesteia nu are posibilitate de a-și proteja interesele, fapt ce nu persistă la caz, iar solicitarea procurorului în acest aspect nu are suport juridic, ultimul nefiind împuternicit în acest sens.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele de fond, inculpatul declară recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei soluții de achitare și încetare a urmăririi penale în privința sa.

Recurentul indică în cerere că, instanțele de fond au ignorat și nu au analizat demersul inculpatului adresat procurorului, în care a făcut referire la mai multe încălcări de procedură de la etapa urmăririi penale, ceea ce încalcă flagrant art. 20, 259, 275 Cod de procedură penală, Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia și art. 60 Cod penal.

La fel, instanțele nu s-au expus argumentat asupra cererii inculpatului privind excluderea probelor lovite de nulitate, încălcând astfel art. 94, 95, 101, 140, 145 și 251 Cod de procedură penală și regula „*fructului pomului otrăvit*”.

Recurentul a mai criticat faptul rechemării din concediu anual de odihnă a judecătorului-raportor și procesul-verbal al ședințelor de judecată din 18.07.2018 - 30.07.2018, întrucât acestea în opinia lui au fost făcute cu încălcări. Inculpatul menționează că nu a avut acces la sentință și la procesul-verbal al ședințelor desfășurate de prima instanță

până la data de 18.09.2018, astfel fiindu-i îngădit dreptul de a face cunoștință cu actele cauzei.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referințe exprimându-și opinia asupra recursului depus de inculpat menționând că acestea urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Din punct de vedere procesual, soluția de respingere a recursului declarat în prezenta cauză se bazează pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată. Înainte de a pronunța soluția de respingere a prezentei cereri, instanța a verificat dacă temeiurilor de casare din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală sunt subsecvente circumstanțelor desfășurate de inculpat în cererea de recurs, pe fond constatând că hotărârile contestate sunt conforme legii procesual-penale, fără a prezenta vreo lipsă de natură să le afecteze și să genereze desființarea acestora.

În același punct de analiză, prezintă relevanță specificarea că, instanța de recurs la această etapă a procedurilor nu declanșează un control devolutiv asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu se expune repetat asupra aceluiași argumente care anterior au fost obiect de dispută în instanța de apel și asupra cărora aceasta s-a pronunțat prin decizie motivată.

Or, obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, iar rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei. Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul Penal lărgit verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

La caz, instanța de recurs nu a constatat admiterea erorilor sau altor deficiențe în lucrul judecat de instanțele de fond.

Reieșind din solicitările avansate de inculpat în cererea de recurs, Colegiul constată că acesta pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, precum și a sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei soluții de achitare și încetare a urmăririi penale. *Inter alia*, unul din motivele care au dus la respingerea acestui recurs, include și solicitarea contradictorie a recurentului, care pe de o parte dorește să fie achitat, iar pe de altă parte să se dispună încetarea urmăririi penale în privința sa, ca atare, instanțele de fond au conchis deja asupra soluției de încetare a procesului penal în privința lui Damaschin V., învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea lui la răspunderea penală. Respectiv, Colegiul consideră că recurentul, fără a face deosebire esențială între cele două soluții și temeiurile

prevăzute de lege pentru dispunerea acestora, eronat le-a indicat pe ambele în partea dispozitivă a cererii sale, nefiind clar în acest sens pentru care totuși soluție dânsul pledează.

Concomitent, analizând textual cererea de recurs în paralel cu cererea de apel a inculpatului, Colegiul constată că acestea sunt identice după conținut, adică partea, făcând trimitere la aceleași norme procesual-penale și penale, critică aceleași chestiuni ce vizează judecarea cauzei de către prima instanță, asupra căroră instanța de apel deja s-a pronunțat prin decizia adoptată. Respectiv, având în vedere că argumentele recurentului au fost deja analizate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința instanței supreme în hotărârea instanței de apel, Colegiul consideră cererea de recurs inadmisibilă.

Raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se mai bazează pe aceea că, este inacceptabil faptul că inculpatul, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a sentinței primei instanțe, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată. Simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei chestiuni nu este un temei pentru reexaminare a cauzei în fond. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar când devine necesară ca urmare a unor circumstanțe ce au un caracter substanțial și obligatoriu, ceea ce la caz nu s-a dovedit. (*a se vedea Ryabykh împotriva Rusiei, nr. 52.854/99, & 52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului 2003-IX*)

În continuare, Colegiul consideră necesar de a accentua că, legea procesual-penală după îndeplinirea unor acțiuni prevede anumite mecanisme și termene de contestare a acestora de către părți, de care era în drept să facă uz inclusiv și inculpatul. Din actele dosarului, se constată că, Damaschin V., cu toate că critică modalitatea de întocmire a procesului-verbal de către prima instanță, nu s-a condus de prevederile art. 336 alin. (6) din Codul de procedură penală potrivit căruia, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Prin urmare, criticele recurentului în această parte, nu pot fi preluate spre examinare de către instanța de recurs, fiind omis termenul de contestare a unor atare acțiuni procesuale.

De asemenea, instanța consideră că alegațiile inculpatului privitor la aceea că a făcut cunoștință cu sentința motivată și procesul-verbal al ședinței de judecată abia la 18 septembrie 2018, nu mai prezintă relevanță, dat fiind că Curtea de Apel a admis cererea lui Damaschin V. și a repus în termen apelul declarat de acesta examinându-l pe fond. În aceste împrejurări nu se poate vorbi despre o îngrădire a drepturilor inculpatului prevăzute de art. 60 Cod de procedură penală, după cum pretinde ultimul.

Pe lângă cele expuse, Colegiul constată că recurentul invocă că la administrarea unor probe au fost admise încălcări procesuale de către organul de urmărire penală, pe care instanțele nu le-au luat în considerare și nu i-a admis demersul privind declararea nulității acestora. Contrar afirmațiilor inculpatului, în decizia instanței de apel desfășurat au fost supuse verificării probele din dosar, precum și toate criticele inculpatului în partea ce ține de administrarea probatoriului, fiind menționate următoarele:

„Referitor la alegațiile inculpatului precum că, nu se consideră vinovat și urmează a fi achitat, Colegiul rezumă că acestea sunt declarative, neavând un careva suport, or, prin probatoriul cercetat s-a constatat în afara oricărui dubiu, vinovăția acestuia. Nu pot fi reținute ca relevante nici invocările inculpatului privitor la irelevanța fișei de post ... din 01.03.2010 pe motiv că nu ar fi fost semnată de persoana responsabilă de elaborarea ei, precum și faptul, că până la accident activa după o fișă de post, iar ulterior ar fi fost perfectată o altă fișă, or, potrivit fișei de post a managerului vânzări regionale și logistică ultima este semnată de persoana care a elaborat-o, de persoana care urmează să verifice îndeplinirea acesteia, fiind și confirmată prin semnătura reprezentantului administrației.

Fișa în cauză este datată cu 01.03.2010, a fost semnată de inculpatul Damaschin V., fapt confirmat de acesta în ședința instanței de fond. De asemenea în acest sens este de menționat și faptul, că conform atribuțiilor, responsabil pe activitatea de reparație, întreținere și asigurarea exploatarei liniilor căilor ferate și transportului de la punctele de producție Drochia și Alexăndreni este Damaschin V. (f.d.8-11, vol. II).

De asemenea, nu au relevanță invocările inculpatului precum că o ordonanță de prelungire a termenului de urmărire penală este datată cu 29.02.2015, pe când luna februarie la acel moment avea doar 28 zile, or, la caz se constată o simplă eroare materială, care în nici un mod nu afectează probatoriul administrat la caz.

În alegațiile sale, inculpatul critică și raportul de expertiză a tehnicii securității muncii, limitându-se doar la interpretări declarative lipsite de careva suport, nesolicitând totodată numirea unei expertize în acest sens, fapt ce nu dă temei Colegiului penal de a cataloga ca irelevantă concluzia dată de experți.”

Cu titlul de principiu, se relevă că, una din condițiile guvernante la adoptarea hotărârii judecătorești legale este respectarea garanțiilor procesului echitabil, ceea ce, la caz, a fost îndeplinit întocmai de către instanțele ierarhic inferioare.

Prin urmare, Colegiul Penal lărgit se raliază statuărilor din sentința și decizia recurată, în partea în care instanțele au consemnat că, dosarul în privința lui Damaschin V. a parvenit în instanță deja cu termenul de prescripție expirat, la 13 martie 2017, întrucât infracțiunea prevăzută de norma de incriminare – art. 183 alin. (1) Cod penal, face parte din categoria celor ușoare, ceea ce înseamnă că, în baza art. 60 Cod penal, aceasta devine prescriptibilă peste doi ani de la comitere. Cu toate acestea, corect instanțele au parcurs toate etapele procesuale de examinare a cauzei, având în vedere că, încetarea procesului penal în cazul când a intervenit termenul de prescripție sau actul de amnistie (pct. 4) art. 275 Cod de procedură penală) este posibilă numai cu acordul învinuitului și/sau reprezentantului lui legal. Inculpatul pe tot parcursul procesului penal a criticat cu vehemență învinuirea ce i se incriminează pledând nevinovat, respectiv în vederea respectării prezumției nevinovăției, instanțele corect au supus verificării probatoriul din dosar, ajungând la concluzia că vinovăția lui Damaschin V. de cele incriminate a fost dovedită indubitabil. Curtea Europeană a reamintit că prezumția de nevinovăție, consacrată de paragraf. 2 al art. 6 din Convenție, este un element al noțiunii de proces echitabil în materie penală, care trebuie interpretată în lumina jurisprudenței Curții în materie.

Mai mult ca atât, domeniul de aplicare a art. 6 paragraf. 2 are o sferă de incidență

foarte largă, cuprinzând și deciziile judiciare de încetare a procesului penal. Prezumția de nevinovăție ar putea fi ipotetic încălcată dacă, fără să fi fost în mod prealabil stabilită vinovăția acuzatului și, în special, fără ca acesta să fi avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare, o decizie judiciară care îl privește ar reflecta încetarea procesului penal în privința acestuia. Chiar dacă constatarea vinovăției este formală, este suficient să existe o argumentație care să lase să se întrevadă că judecătorul l-a considerat vinovat pe inculpat, dar a încetat procesul în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În speța noastră, anume această constatarea a fost trasată de către magistrații instanței de apel, cu respectarea garanțiilor procesuale de care beneficiază inculpatul potrivit legii. Respectiv, în cauza deferită judecării, soluția de încetarea a procesului penal, în legătură cu intervenirea prescriptibilității penale, a fost pronunțată de instanțele de fond, fără afectarea anumitor drepturi ale inculpatului.

Rezumând cele menționate supra, Colegiul penal lărgit constată că, instanțele de fond au cercetat minuțios toate aspectele învinuirii înaintate lui Damaschin V., în acest sens verificând și apreciind conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării ajungând la concluzia corectă despre vinovăția inculpatului și încetarea procesului penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În virtutea celor expuse și constatând că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, nefiind identificate de instanța de recurs prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul Damaschin Victor XXXXX, cu menținerea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2018, în propria cauză penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Ghervas Maria

Judecător

Mardari Dumitru